

Dzień Niezapominajki

„Niezapominajki są to kwiatki z bajki rosną nad potoczkiem patrzą bystrym oczkiem...”

15 maja to Dzień Polskiej Niezapominajki. Od 15 maja 2002 r. w Polsce obchodzone jest święto przyrody i ekologii znane pod nazwą Dzień Polskiej Niezapominajki. Zapoczątkował je redaktor radiowej „Jedynki”, pan Andrzej Zalewski, który na symbol kwiatowy naszego kraju zaproponował skromny kwiatek – niezapominajkę. Inne państwa również mają swoje kwiatowe symbole. W Holandii popularne są z tulipany, we Francji – konwalie a Anglicy kojarzeni są z hiacyntami. A. Zalewski zwrócił uwagę, że ekologia to nie tylko rezerваты, parki i pomniki przyrody. To także każde działanie, które możemy wykonać codziennie np. oszczędzając wodę, energię, segregując śmieci czy dbając o czystość lasu. Święto Niezapominajki jest uniwersalnym świętem – przypomina nie tylko o bogactwie i pięknie ojczystej przyrody, ale także o osobach, które kochamy, o zdarzeniach i sytuacjach, które warto pamiętać, o budowaniu dobrych relacji z najbliższymi.

Bajka o niezapominajce-

„BAJKA O NIEZAPOMINAJCE” - Monika Zawilińska

Dawno, dawno temu, kiedy to w miejscu obecnych wieżowców stały jeszcze drzewa, pośród lasów, łąk, czystych potoczków królowała Wróżka Niezapominajka. Swoje imię zawdzięczała temu, że zawsze pamiętała, czyli – nie zapomniała- o przyrodzie. Dbła o kwiaty, ptactwo i leśną zwierzynę, także o borówki, poziomki, grzyby – nawet te trujące, z czerwonymi kapeluszami. Opiekowała się również małymi mrówkami chroniąc ich mrowiska. Przyroda to było to, co Wróżka Niezapominajka najbardziej kochała, oddawała jej całe swoje wrażliwe serduszek. Wróżka była szczęśliwa w otoczeniu tętniącej życiem przyrody, ale jej szczęście trwało jednak do pewnego czasu...

Na tereny lasów, łąk, wartkich potoczków wkroczyli ludzie, którzy niestety nie byli czuli wobec przyrody. Stopniowo wycinali lasy, niszczyli rośliny, deptali grzyby, rzucali śmieci gdzie popadnie. Przyroda bardzo podupadła, zanieczyszczenia z pobliskich osad spowodowały, że roślinność i zwierzęta obumierały, rzeki stawały się mętne, a w lesie prędzej można było znaleźć puszkę i papierek niż poziomkę.

Z ogromnego smutku Wróżka Niezapominajka usiadła nad brzegiem potoku i zapłakała. Jej łzy spadały na ziemię i w tych miejscach gdzie opadły wyrastały maleńkie niebieskie kwiatuszki.

„Nie pozwólcie ludziom zapomnieć o przyrodzie, niech ich serca nie będą twarde jak kamienie!” – załkała Wróżka i odeszła w bólu nie mogąc patrzeć na umierający świat przyrody.

„Nie zapominajcie o przyrodzie, nie zapominajcie o przyrodzie...” – szeptały kwiatuszki...

*Od tego czasu, gdy ktokolwiek z ludzi natknął się na te niebieskie drobne kwiaty, słyszał szepczące nawoływania: „**Nie zapominajcie o przyrodzie, nie zapominajcie! Kochajcie ją, doceniajcie! Ona daje Wam życie! Radość!**”*

Twarde ludzkie serca słysząc te magiczne słowa topniały, stawały się wrażliwe na piękno i wartość przyrody. Ludzkie ręce chętnie sięgały po rzucony na ziemię papierek czy potłuczone szkło, ale tylko po to, aby wyrzucić je do kosza. Ludzie już nie zasadzali pułapek na leśną zwierzynę, ale stawiali paśniki dla niej, zaś czerwone muchomory omijali nie niszcząc. Nie wpadał im również

pomysł do głowy aby włożyć kij w mrowisko. Ludzie odczuwali niesamowitą moc płynącą z kwiatów i nazwali je NIEZAPOMINAJKAMI, bo dzięki nim ludzie nie zapominali o przyrodzie.

Wróżka Niezapominajka szczęśliwa z tej dużej przemiany ludzi powróciła w ukochane strony, odwdzięczając się ludziom najpiękniejszym śpiewem ptaków, najśłodszym zapachem kwiatów, cudownie smacznym miodem zrobionym przez pracowite pszczoły i innymi dobrodziejstwami przyrody...

Zabawa pantomimiczna - Wesole niezapominajki, smutne niezapominajki.

Dzieci ruchem, gestem, mimiką przedstawiają, co czują kwiaty.

Wyobraźcie sobie, że jesteście niezapominajkami. Rośniecie w miękkiej, zielonej trawie. Obok płynie rzeczka – cicho i spokojnie. Małe kropelki jej czystej wody chłodzą wasze niebieskie płatki. Na niebie świeci słońce. Podnosicie swoje główki wysoko, ku niebu. Wiejący wiatr kołysze nimi lekko i przyjemnie. A teraz jesteście niezapominajkami rosnącymi w trawie obok ulicy. Trawa nie jest miękka i czysta. Leżą w niej papierki po cukierkach, chipsach, które wyrzuciły niegrzeczne dzieci. Obok przejeżdżają samochody i pozostawiają zapach spalin. Chociaż świeci słońce, to wasze główki są skierowane w dół, ku ziemi. Jest wam smutno, bardzo smutno.

Po zakończonej zabawie do wykonania podane karty pracy: [karty pracy na dzień niezapominajki](#)

Zabawa ta oraz zamieszczone dodatkowe karty pracy pochodzą z <https://www.mac.pl/mac-akademia/inspiracje>

Dzieci zainteresowane problemem czystości wody oraz oczyszczaniem ścieków zachęcamy do obejrzenia filmiku:
Oczyszczalnia ścieków <https://vimeo.com/224050213>